GÜNAYDIN
ustura 26
Siyasette tıraşın olmaz belli modeli,
Bıyık diye kaş keser berber olursa deli!
-Berber Mecnun-

Başyazı

Terenenni nene naaa!...

Ustura'nın mizah çerçevesi içinde ciddî bir başyazıya yer var mıdır? Bunu bir deneyelim.

Gerek iktidar partisi, gerekse muhalefet partileri arasında, son günlerin en büyük politik tartışma ve çatışması nedir? Bir siyasî hak konusu. Hüküm giymiş DP'lilere siyasî hakları verilsin mi, verilmesin mi? Verilirse şöyle olur, böyle olur, ihtilâl bile olur. Verilmezse şöyle olur, böyle olur.. Anayasa bozulmuş olur..

Bu konuda Ustura'nın "Ciddî" düşüncesi şudur: Siyasî haklar, hükümlülere geri verilse de verilmese de hiç bir şey olmaz. Bu konu, Türk halkının ciddî, önemli, hayatî konusu değildir.

Anayasa'da, ekonomik haklar var, anayasada sosyal haklar var. Bu hakların hiç biri, 33 milyonluk Türkiye'nin en azından 30 milyonluk halkına verilmiyor da, bu yüzden anayasa bozulmuyor da, bunun için ihtilâl olmuyor da, bunun için partiler birbirine girmiyor da.. Yüz, yüz elli kişinin siyasî hakları geri verilsin, verilmesin diye mi kıyamet kopuyor? Verilmesi kime ne, verilmemesi kime ne? Ama politikacılar bunu, Türkiye'nin baş sorunu gibi gösteriyorlar.

İşte size bir hikâye. Vaktiyle bir imam efendi varmış, camideki cemaate çok ciddî, çok dinî ve ahlâkî va'zlar verir, ama kendi çevresinde özel yaşamını çok eğlenceli geçirirmiş. Yine bir eğlence sırasında arkadaşları,

- Camide va'z verirken, usul tutarak şarkı söyliyebilir misin? demişler.

İmam efendi,

- Söylerim ... demiş.

Söylersin, söyliyemezsin, derken bahse girmişler. İmam efendi, camideki va'zında cemaate şarkı söylerse yüz altın kazanacak, söyliyemezse yüz altın verecek..

İddiacılar camiye toplanmış, Hoca'fendi va'za başlamış:

-Ey Müslümanlar! Yarın mahşer günü olacak, kıyamette azap ruha mıdır, tene midir? Ruha mıdır, tene midir?

Bu sorusunu tekrarlıyarak, biyandan da ellerini dizlerine vurup dümtek tutarak, sorusunu şarkı gibi cevaplandırmaya başlamış:

-Ruha mıdır, tene midir? Tendir tene!.. Tendir tene.. Terenenni tene tene naaa... tene tene terenni tene naaa tene!..

Va'zkürsüsünden inince bahsi kazandığı için de paraları cebe indirmiş.

Bizim politikacıların yaptığı da başka bişey değil. Anayasada sosyal haklar var, verilmez; ekonomik haklar var, verilmez; ama onlar çıkmışlar kürsüye,

- Af olsun mu, af olmasın mı? Af... Of ... Afofo da aman af of!..

diye şarkılar söyleyip haydi paraları cebe...

Siyasî hak mı? Verilmesi kime ne, verilmemesi kime ne?

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Erenköy'den bir okurumuz soruyor:

"Son zamanlarda gazetelerde sık sık Bozkurtların tiyatroları bastıklarını okuyoruz. Bu Bozkurtlar nedir, neden basarlar tiyatroları?"

MARKOPAŞA:

"Kimi yaratıklarda hayvanlara karşı değişik duygular vardır. Örneğin eşek dersin kızar da, aslan dersin övünür, köpek dersin erinir de, kaplan dersin sevinir. Kurt ki, hayvanların en canavarlarından, en kana susamışlarından biridir ve köylümüz koyunlarına salan kurda canavar der, böyleyken insan kılığındaki kimi yaratıklar, kurt olmaya özenirler. Böylelerine bozeşek deseniz, bozit deseniz kızarlar, ama bozkurt deseniz sevinirler. Dağlarda yaşayan kurtlar nasıl köylere saldırırlarsa, ne yazik ki kentlerde yaşayan bu bozkurtlar da bilim ve sanat yuvalarına saldırırlar.

Size kısa bir fıkra: Bir köpek durmadan havlıyormuş. Sormuşlar: "Neden havlıyorsun?" Köpek "Sahibimi koruyorum" demiş. "İyi ama, neden havlarken gerin gidip geliyor?" Köpek " Korkumdan" demiş.

Anlaşıldı mı, bunlar da çok korkak olduklarından, baskını yapar kaçarlar.

●

LAFA BAK!

Herkes kendini akıllı sanmasaydı, dünyada bu kadar çok budala olmazdı. (Tabii siz de benim gibi üzerinize alınmıyorsunuz.)

■

Aşk emeklileri, emekli aylıklarını evlilik kurumundan alırlar.

■

Akıllı bildiğini söylemez, deli söylediğini bilmez.

Rüyaların en güzeli uyanıkken görülendir.

■

Kadınlar, artık şeytanla yapılacak işleri kalmayınca, kendilerini Tanrıya verirler.

TEFE BANK

Sizin bankanızdır
Paranız bizim paramızdır

Enayiliği bırak, yatırıma bak !
Her gün bir çekiliş
Her yüz kuruşa bir kura numarası
ve daha birçok numaralar !

1. İkramiye : Meşhur Debreli Hasan ustanın lokantasında öğle yemeği : Yumurtalı piyaz, ekmek, aşure.
2. İkramiye : Sabah kahvaltısı : çay ve simit.
3. İkramiye : Bir bardak soğuk su ve onuncuya kadar, birer tane cigara. Yüzüncüye kadar, hiç kullanılmamış birer kürdan.

MAKSADIMIZ HALKA HİZMET
HA BEREKET !
FIRSATI KAÇIRMA !

J.Thurber'den bir hayvan masalı

Kır Ata Ne Oldu

Bir çiftlikte yaşayan Charles ismindeki kır at bir sabah sahibi tarafından nallanmak üzere şehre götürülüyordu. Aynı çiftlikte, mutfağın yanından ayrılmayan, çöp tenekesinden dökülenleri ayırt etmeden atıştıran geveze bir ördek vardı. Adı Eva idi. Çiftlik hayvanları ona "Bir kulaklı, iki ağızlı" derlerdi. Eva, atın sahibinin yedeğinde şehre gittiğini görünce ilk rastladığı tavuğa,

-Biliyor musun, dedi, Charles'ı şehire kesmeye götürüyorlar. Zavallı Charles o bir kahramandır. Şehit edecekler onu.. Eyvah! Bizim yaşamamız için kendini feda ediyor.

Hassas tavuk,

-Dünyanın en büyük atı idi... diye gıdakladı.

Aptal bir kaz,

-Şu gidişe bakın. Ne kadar asil, fakat hazin bir hali var! diye ekledi.

Biraz şüpheci bir öküz,

-Bana her zamanki Charles gibi görünüyor. Hayale kapılmayalım çocuklar, dedi.

-Olağanüstü bir attı, diye bağırdı budala bir koyun.

Bir keçi sordu:

-Ne yapmıştı zavallı?

Bu soruyu beklemeyen palavracı Eva, muhayyilesine müracaatla cevap verdi:

-Kasap... Kasaplar... Eğer Charles kendini feda etmeseydi, uyurken hepimizi boğazlayacaklardı.

-Fakat ben mehtapsız gecelerde küçük bir ateşböceği bile görebilmeme rağmen ortalıkta hiç bir kasap görmüyorum.. Çalılıklarda dolaşan ufak bir fareyi bile işitebilmeme rağmen, hiç de bıçak şıkırtısı duymuyorum, diye itiraz etti bir çatı baykuşu.

Eva ağlamaklı bir sesle:

-Bizim için kendini feda eden Charles için bir anıt dikmeliyiz! diye vakladı.

Akıllı baykuş, gerçekçi öküz ve imansız keçiden gayrisi Eva için bir anıt yapmaya giriştiler.

Ancak bir zaman sonra müthiş bir şey oldu. Çiftliğin kapısından çiftçi ve pırıl pırıl yeni nalları ile Charles göründüler.

SERDARİ'DEN

1

Nesin söyliyeyim canım efendim
Gayri düzen tutmaz telimiz bizim
Arz-ı hal eylesem deftere sığmaz
Omuzdan kesilmiş kolumuz bizim

2

Sefil ireçberin yüzü soluktur
Yıl perhizi tutmuş içi koğuktur
İneği davarı iki tavuktur
Bundan gayri yoktur malımız bizim

3

Rençberin sanatı bir arpa tahıl
Havasın bulmazsa bitmiyor pahıl
Tecelli olmazsa neylesin akıl
Dördü bir okkalık dolumuz bizim

4

Benim bu gidişe aklım ermiyor
Fukara halini kimse sormuyor
Padişah sikkesi selâm vermiyor
Kefensiz kalacak ölümüz bizim

5

Evlât da babanın sözün tutmuyor
Açım diye çift sürmeye gitmiyor
Uşaklar çoğaldı ekmek yetmiyor
Başımıza belâ dölümüz bizim

6

Zenginin sözüne bel'î diyorlar
Fukara söylese deli diyorlar
Zamane şeyhine veli diyorlar
Gittikçe çoğalır delimiz bizim

7

Sekiz ay kışımız dört ay yazımız
Açlığından telef oldu bazımız
Kasım demeden buz tutuyor özümüz
Mayısta çözülür gölümüz bizim

8

Tahsildar da çıkmış köyleri gezer
Elinde kamçısı fakiri ezer
Yorganı döşeği mezatta gezer
Hasırdan serilir çulumuz bizim

Muhayyilelerinin bu acı aldanışı ile öfkelenen hayvanların Charles'i taş ve çamur yağmuruna tutmaları hiçtendi. Efendisi ile oluşu büyük talihti ve onu böyle bir tehlikeden kurtardı.

Ortada hınç alacak bir şey bulamayan çiftlik hayvanları tavuk ve budala kazın sayesinde Eva'yı hatırladılar. Bir kulaklı, iki ağızlı Eva biraz sonra tüyleri yolunmuş, cascavlak ortada kalmıştı.

Alınacak ders: Bir şeyi ya tam ve doğru olarak bilmeli ya da onu kendi haline bırakmalı. Başkası için düşündüğünüz sizin başınıza gelebilir.

USTURA SİNEMA

*İÇİN AMA

Gina Lollobrigida şerefine verilen bir kokteylde, reji asistanlarından biri içkiyi çokça kaçırmış, herkesin içinde sarıldığı yıldız adaylarından birini uzun uzun öpmüştü. Birkaç gün sonra aklı başına gelince Lollobrigida'ya,

- Geçen akşamki terbiyesizliğim için özür dilerim dedi bir daha sizin bulunduğunuz toplantılarda hiç içmiyeceğim..

Güzel yıldız,

- Yoooo, için, için.. dedi, için ama, kendinizi rejisör sanacak kadar değil...

*REDD SKELTON'dan

Sinema dünyasının kaybettiği büyük komedyen Redd Skelton şöyle derdi:

Bilemiyorum, kimi anneler, kızlarına "Yapma!" dedikleri şeyleri nasıl, nerden öğrenmişlerdir.

Kimi babalar, çocuklarının zekî olduğunu gördükten sonra soyçekimine inanırlar.

*İSTEK

Bir gazeteci Brigitte Bardot'a sordu:

- Evlenmeden önce ne yapardınız?

- Her istediğimi...

- Evlendikten sonra?

- Canımın istediğini

*BOP HOP'dan

Karım, son on yıldır hiç değişmedi; yalnız üç yaş büyüdüğünü açıkca söylüyor.

Bir kadın, göğsünü ortaya çıkaran bir açık elbiseyle sokağa çıkmak isterse, kocası buna engel olur. Karısı, ağır başlı, kapalı bir elbise giyince de, açık elbise giymiş kadınlardan gözünü ayırmaz.

*HANGİSİ ERKEK

Cannes Film Festivalinde ünlü İtalyan rejisör Rosselini, ünlü Fransız komedyeni Fernandel'e,

- Erkekler saç uzatıyor, kadınlar saçlarını kesiyor. Giyinişleri de tıpkı. Erkekle kadını artık ayırt edemez oldum.. dedi.

Fernandel, o uzun çenesini kaşıyarak,

- Kolayı var, dedi iki kişiyi konuşurken görünce, dikkat et, bunlardan hangisi susuyorsa o erkektir.

* NE HABER

Eddi Cantore, bu hikâyeyi anlattı:

Uzun zaman işsiz kalmış bir aktör, akşam evine dönünce karısını çok perişan buldu. Elbiseleri paramparça olan kadın divana uzanmış ağlıyordu. Aktör, merakla sordu:

- Ne oldu sana sevgilim?

- Daha ne olacak, bugün menejerin geldi, işte beni bu hale koydu..

- Peki, bana hiçbir haber bırakmadı mı?

-Merhaba dostum.. İşler nasıl gidiyor?

GURUR ■

Kat kat olmuş yağlı ensesindeki terleri mendiliyle kurulamaya çalışan kalantor müşteri, kasaba emretti:

-Bana beş kilo pirzola, beş kilo da şiş yap, eve gönder!..

O sırada, dükkânın köşesinde eski giysileri içinde ufak tefek görünüşlü bir adam duruyordu. Sıra kendisine gelince,

-Bana da iki yüz elli gram kıyma yapıver, dedi:

Kasap sordu:

-Köfte için mi, yoksa yemeğe mi koyacaksınız?

-Yok canım, dedi adam, kedi için alıyorum. Bizim tekir kibardır da...

TERCİH ■

Dağ yolunda özel arabasıyla giden genç kadın, haydutların eline düşmüştü. Ağlayarak eşkiyaların başına yalvardı:

-Her şeyim sizin olsun. Hatta arabam bile. Ne olur, bırakın beni, gideyim.

-Olmaz!..dedi eşkiyaların başı. Biraz ilerde büyük bir ayı var. Yer seni sonra.

Kadın,

-Sizin elinize düş-

YERLİ MALI

Kâmran Yıldırım

mektense bir ayı tarafından yenilmeye razıyım ben, dedi. Ne olur bırakın...

Adam hayretle,

-Peki ama niçin? diye sordu. Ayıyı bize tercih etmenin sebebini anlayamadım.

-Gayet basit, dedi kadın. Ayı, yedikten sonra gevezelik yapmaz...

DÜRÜST ■

Kadın, kiralamak istediği daireyi gezdikten sonra, ilerde, iki apartmanın arasından ince bir şerit halinde görünen denizi işaret ederek, komisyoncuya çıkıştı:

-Deniz görür diye, büyük büyük reklamını yaptığınız daire bu muydu yani?..

Komisyoncu kızdı:

-Ya ne yapsaydık bayan?

Deniz görmüyor diye yalan mı söyleseydik?..

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER

JEAN BELLUS

13. sayımızda Jean Bellus'ün karikatürlerini sunmuştuk. "Halis Fransız ailesi" adlı albümün - den karikatürlerini verdiğimiz Jean Bellus 1965 de ölmüştür.

-Seyirci iyice çoştu bu gece..

-Girebilir miyim?

- Alo, Mösyö Oliver mi? Birşey danışacaktım da..

-Utancımı bağışlayın.. Evlen - me isteğimi şu teybe okudum da..

-Bu ne demek kuzum? Ni- şan bozuldu mu demektir?

-Kişisel eğilimlerim dolayısıyle "Onbeşinci Louis" eşyada uz- manımdır.

-Beni öyle utandırıyorsun ki, kendimi pek az bir parayı zimmetine geçirmiş bir küçük memur sanıyorum.

YARIŞMA KARİKATÜRLERİ

Yarışmaya gönderilen karikatürlerden bugüne kadar 64'ü yayınlandı. 32 nci sayımıza kadar, yarışma karikatürlerini yayınlayacağız. Okurlarımız, bu karikatürler içinde en beğendikleri karikatürü bize bildireceklerdir. Böylece, okurlardan aldıkları oya göre, yarışmanın birinci, ikinci ve üçüncüsü seçilecektir. Birinciliği alacak karikatüre oy vermiş olan bütün okurlarımıza Aziz Nesin'in aşağıdaki kitaplarından istedikleri bir tanesi armağan edilecektir.

1 - Böyle gelmiş böyle gitmez 2 - Şimdiki çocuklar harika 3-Altın Palmiye, 4-Üç Karagöz Oyunu 5-Düdükçülerle Fırçacıların Savaşı 6- Vatan Sağolsun, 7-Sosyalizm Geliyor Savulun !

60

-İki domates yolda gidiyorlarmış...

..Bir

61

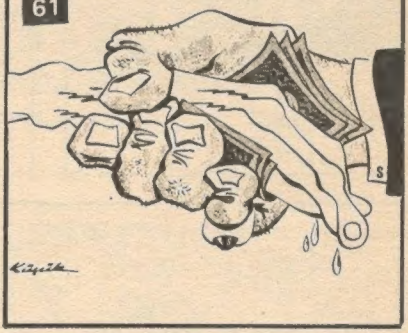

62

-Ava çıkmadan tedbirini almalı evlât...

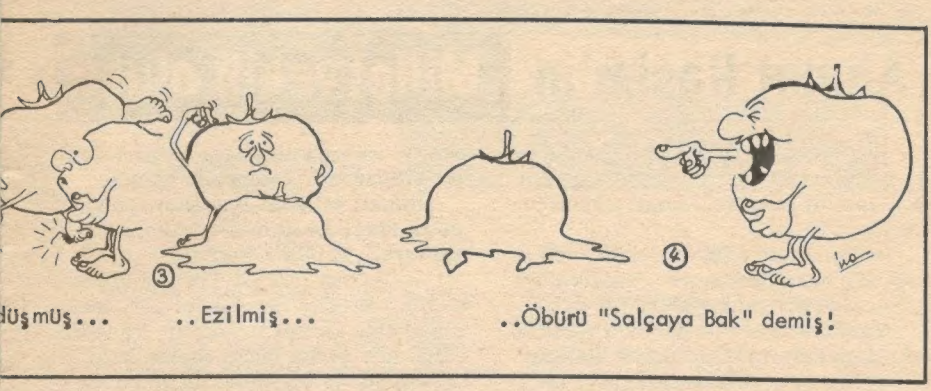
③
④
düşmüş...
..Ezilmiş...
..Öbürü "Salçaya Bak" demiş!

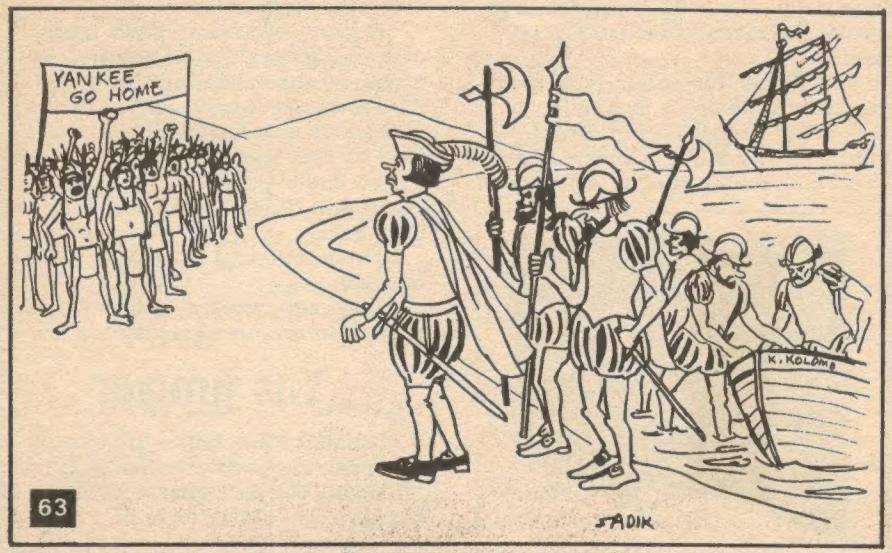
YANKEE GO HOME
K. KOLÖNİ
63
SADIK

64

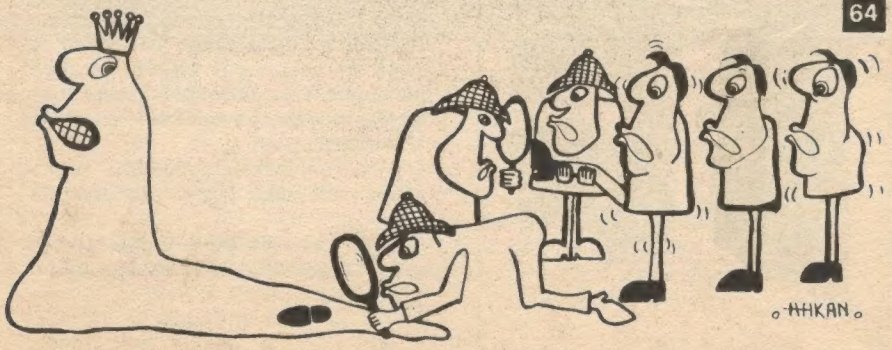
HAKAN

Ahmet Rasim'in Millet vekili oluşu

1927 yılında.. Bir gün Ankara'da Anafartalar'da "Eski Karaoğlan'da " İsmail Müştak, Ahmet Rasim'e rastlamış,

-- Aman efendim, demişti, demek siz buralardasınız.. Nasılsınız, Ankara'da bir emriniz mi var?

Yaşamının son yıllarında işsiz ve sıkıntıda kalmış olan Ahmet Rasim,

-- Fırınlarda ekmeklerin dört köşe değil de yuvarlak yapılması yüzünden buralara kadar geldim işte.. dedi.

Bu sözden bir anlam çıkaramayan İsmail Müştak'a açıkladı:

-- Bir ekmek alayım dedim fırından, elimden düşüp yuvarlanmaya başladı... Bu tekerleğin arkasından ben de Ankara'ya kadar koştum. Şaşkın şaşkın onu arıyorum şimdi...

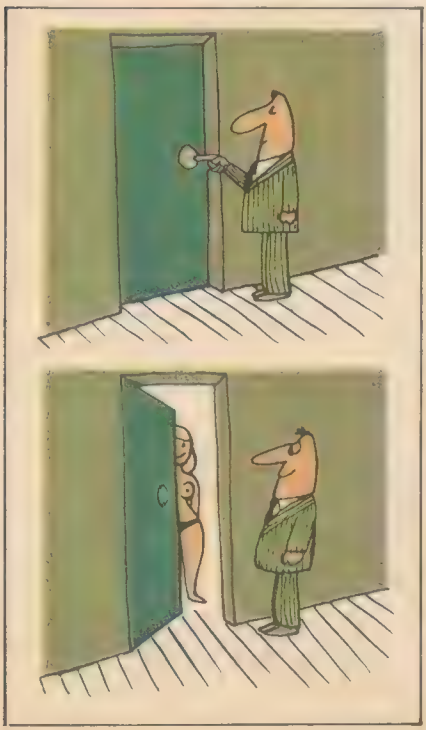

İsmail Müştak, o akşam Çankaya'da Mustafa Kemal'e bu konuşmayı anlatınca, Mustafa Kemal,

-- Yarım yüz yıl Türk kültürüne hizmet eden bir yoksul zat, sana Ankara'da ekmek aradığını söylediği halde sen neden hangi otelde kaldığını bile sorup öğrenmedin, neden yardım etmedin? dedi.

O gece Ankara'nın bütün otelleri arandı, Çankaya'dan gönderilen bir arabayla Ahmet Rasim Köşke getirildi. Mustafa Kemal, Ahmet Rasim'i ayağa kalkarak karşıladı, masada yanına oturttu. Bir ara ona,

-- Boş bulunan İstanbul millet vekilliğini lütfen kabul eder misiniz? dedi.

Mustafa Kemal'in elini öpen Ahmet Rasim,

-- Şimdi anladım, dedi, ekmek gerçekten aslanın ağzındaymış!

Yas tutuyor

Şimdiki Fenerbahçe Stadıyla Kızıltoprak arasında, Papazın Bağı denilen yer, çok ünlü gezi yeriydi. Aileden zengin olan Bahriyeli Davut Bey, burasını gazino olarak işletiyordu ama daha çok, eş dost uğrağı, şimdiki klüp niteliğindeydi. Ahmet Rasim ve başka yazar ve şairler buraya sık gelirlerdi. İriyarı ve güçlü bir adam olan Bahriyeli Davut Bey, hoşlanmadığı müşterileri, geç saate kadar kalanları

-- Hadi bakalım, bugün anamın ölüm yıldönümü! İçki yok! diye savardı.

Bir gece, bu türlü müşterilerden biri, Ahmet Rasimle arkadaşlarını, gösterip,

-- İyi ama şu masada oturan beyler içip duruyorlar işte! deyin -

ce, Bahriyeli Davut Bey verecek ce - vap bulamamış, bunun üzerine Ahmet Râsim gözlük camlarının üs - tünden bakarak, adama seslendi:

-- Biz ailedeniz.. Yas tutuyoruz!

Harami

Ahmet Râsim'in gazetedeki gün- lük fıkralarında, sık sık nazırlardan "Hasan Râmi"adı geçiyor, ama bunu "H. Râmi" olarak yazıyordu. İkdam gazetesinin sahibi Ahmet Cevdet Bey bir gün sormuştu:

--Hazret, Hasan Râmi'yi neden H. Râmi olarak yazıyorsun?

Ahmet Râsim gülümsiyerek şöy- le demiş:

--A efendim, on parası yokken iki yılda Kârun kadar zengin olan kimseye de harâmi denilmezse, baş- ka kime denilir?

Memnun oldum

Kadıköy vapurundan çıkarken, a- damın biri Ahmet Râsim'e çok ka- baca çarpıp omuzunu da acıtmış. Bu da yetmezmiş gibi,

-- Sersem! diye bağırmış.

Ahmet Râsim, nerden tanıdığını hatırlamak ister gibi adama dikkat - le bakarak,

-- Ne dediniz? diye sormuş..

Adam tekrarlamış :

-- Sersem !..

Ahmet Râsim, çok soğukkanlı,

-- Tanıştığımıza çok memnun ol- dum ben Ahmet Râsim demiş...

Sır

Çilingir sofrasında cacığa kaşık sallayan biri,

-Şu sarımsak çok mübarek şey . demiş, bol bol sarımsak yemeli, sağ- lığın sırrıdır..

Ahmet Râsim,

-Evet, demiş, öyle bir sır ki, ge- celeri neyse ama, gündüzleri vapur- da, tramvayda bu sırrı saklamak o kadar zor ki...

AHMET RASİM
(1864-1932)

Ünlü yazar Ahmet Rasim, Kıbrıslı Menteşoğlu' lardan, posta memuru Bahaettin Efen - di'nin oğludur. O henüz doğ- madan, babası, anasını boşaya - rak İstanbul'dan ayrıldığı için Ahmet Rasim'i annesi yoksulluk içinde yetiştirmiştir. Darüşşe- feka'yı 1883 de birincilikle bi- tirdikten sonra bir yıl PTT de memurluk yaptıktan sonra ga - zeteciliğe başlamıştır. Zama - nının birçok gazete ve dergi - lerinde yazmıştır. Yazıları, ya- şadığı ortam (İstanbul) ve za - manın toplumsal gözlemini ve - rir. "Şehir Mektupları" adlı ki- tabı, Türk Mizah edebiyatının başeserlerinden biridir. 1927 de BMM nin üçüncü döneminde nasıl İstanbul Milletvekili olduğunu ayrı bir yazıda sunu- yoruz. Son yıllarında hastalı- ğı arttığından Meclisin ancak birkaç oturumuna katılabildi.. Ahmet Rasim'in güfteleri de kendisinin olan, bugün de pek ünlü olan alaturka güfteleri vardır. Sunduğumuz" Ölünce - ye kadar rahat" adlı yazısı, gazete fıkralarından derlen - miş "Eşkâl-i Zaman"adlı ki - tabından alınmıştır.

Ahmet Rasim'den bir yazı:

Ölüncey

Doktor bizim amcaya demişti ki:

-İnsanda unutkanlık, dalgınlık beyine giden büyük damarlardan dağılan kıl gibi ince damarlar içinde kanların pıhtılaşarak vücudun çalışmasını besleyemediklerinden ileri gelir.

İşte o gün, bugün ben unutkanlığa, dalgınlığa tutuldum.. Geçenlerde, bir sabah pek tuhaf oldu. Terliğimin tekini aradım, bulamadım... Koca oda kazan, ben kepçe. Terliğin teki yok.. Çıplak da basamam; seke seke, sofaya çıktım. Kapının önüne baktım.. Etrafa göz gezdirdim. Yine döndüm, odayı aradım.. Çıktım, sandık odasını açtım.. Karşıki odada annem yatar.. Kapısını araladım.. Yok .. Hizmetçi kalkmıştı. Ona da sordum.. Zaten üstüne ne gerek? Yok, dedi. Kısacası, tek terlik yok. Bununla birlikte, yatarken çıkardığımı, karyolanın ortarafına doğru çevirip yan yana koyduğumu biliyorum. Fakat kalktıktan sonra ne olduğunu bulamıyorum. Sonunda, potinlerimi giymek zorunda kaldım. Bir de ne göreyim? Üst üste giymiş değil miyim?

-Anneciğim, şimdi sana yardım edemem ders çalışıyorum.

-Bir ayağının ağırlığından farkına varmadın mı?

-Kafamın ağırlığından vakit var mı? O geçti.. Dün akşam, bir tanesi daha!.. Ödüm patladı. Evde bir bez kokusudur, geliyor.. Aman!.. Durmadan kokluyorum. Bakınıyorum.. Duman sezinliyorum.. Evet, sigaram yanıyordu. Tablaya baktım, yok. Yere düşmüş olacak, dedim. Eğildim, gerçekten bir duman gördüm. Fakat sigarayı bulamıyorum. Ağızlık ağzımda. Onu biliyorum.. Sigara nerede? Bulmak kabil değil! İskemleden şavullayıp, eğilip bakıyorum. Duman çıkıyor. Bilsen birader, ne hale geldim.. Terledim. Elimde su dolu bir bardak. Eğil, kalk..

Gözlerim fırıl fırıl döner! Bir de konsolun önüne gidip de gözüm ay-

naya ilişir ilişmez ağızlıkta olduğunu görmeyeyim mi?

-Ooo! Sen, işi epeyce ilerletmişsin!

-Daha bir tanesi var ki hepsinden kıyak! Fakat söylemem.

e Kadar Rahat

-Sen bilirsin. Söylemezsin ama, tadını bulamazsın.

-Orası da öyle (Başını sallaya sallaya gülerek).. Biraderin adını unutmayayım mı? Hem nerede?

-Nerede?

-Hakkâk'te. Bana bir kart- vizit

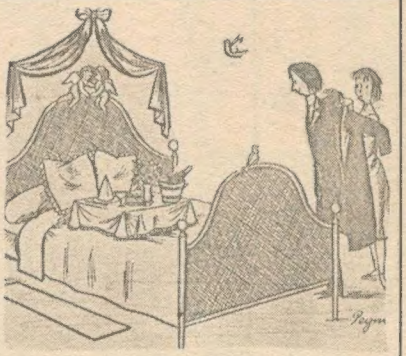

-Yemeği başbaşa yiyelim, dememiş miydin!...

yaptır, demişti. Gittim, memuriyetini yazdırdım.. Adını bir türlü yazdıramadım, döndüm.

-Sen ilerletmiş değil, âdeta azdırmışsın.

-Keşke, biraz daha azdırsam!

-Sebep?

-Bir iki şey daha var, onları da unuttum mu, ölünceye kadar rahatım!..

- Oh ne güzel! .. Böyle tabiatın koynundaymış gibi...

• LAF EDİLMEZ Kİ...

Konuşacak laf bulamayan adam, söyleşmeye vesile olsun diye, karısına,

- Şu bizim komşu bakkal Ahmet efendinin adı neydi? diye sordu.

Karısı,

-Sen kendin Ahmet efendi diyorsun ya.. dedi.

Adam,

-Canım, ne iş yaptığını soracaktım işte... dedi.

-Şimdi bakkal demedin mi?

-Ama şey işte... Nerde oturuyor diye soracaktım...

-Ayol, hem komşu diyorsun hem de oturduğu yeri soruyorsun.. Söyleşmeye bahane bulamadığı için canı sıkılan adam,

-Seninle de hiç konuşulmaz ki... dedi.

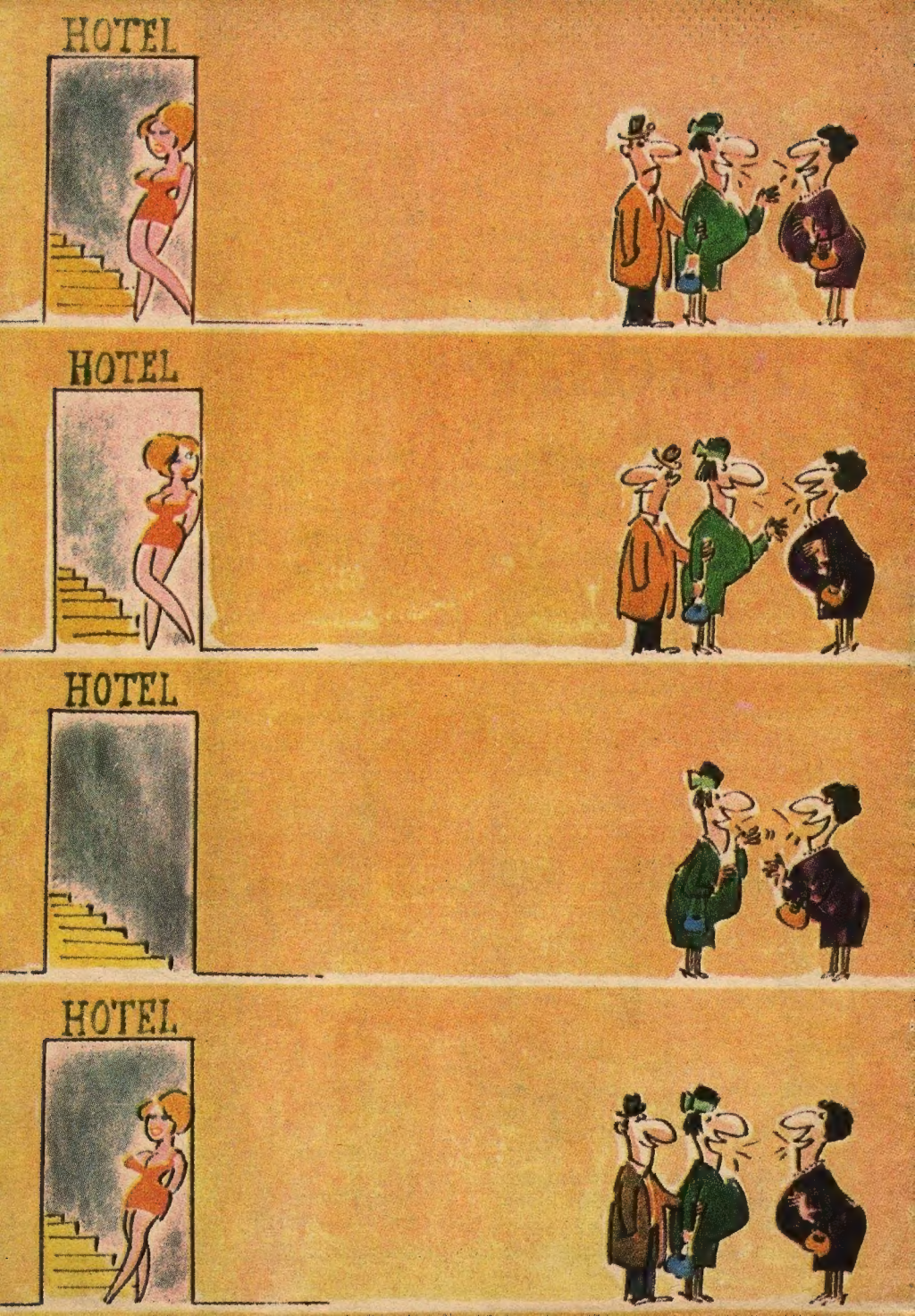
HOTEL
HOTEL
HOTEL
HOTEL